

במדבר

ענין מנין בני ישראל

לכלול א"ע תמיד בכל עבודותיו עם כלל ישראל, שע"ז יהיה זוכה אליו המשכת האור מהשם הוי"ה ומהתורה כולה המאירים בכלל כל ישראל שהם נחשבים ששים רבוא. ונמצא כי המספר ששים רבוא הוא דבר נצחי בעבודת ה', שבכל ענין בעבודת ה' יכלול יהודי עצמו בתוך כללות ישראל, כי הפרט מישראל לבדו אין בו שלימות, ורק הששים רבוא צירופי הוי"ה כאחד הם שלימות, וששים רבוא אותיות שבתורה הם שלימות, וששים רבוא בני ישראל הם שלימות. וזה שכתבה התורה את מספר בני ישראל, להורות שמספרם עולה לששים רבוא, ששלמות עבודת ה' היא רק ע"י כללות המספר הזה, אם כי אין אתנו יודע המכוון במספר זה, אבל התורה"ק היא נצחית ומספר בני"ה הוא ענין נצחי הנוגע לעבודת ה' של יהודי, ששלימות העבודה היא ע"י התכללות עם הששים רבוא. וזהו ענין נשיאת ראש בני ישראל הכתוב לגבי מנינם של ישראל, שבני ישראל מתרוממים ומתנשאים למדרגותיהם העילאיות רק מכח הכלל ישראל המאוחדים יחד, בהיותם ששים רבוא נשמות ישראל מאוחדים, ומאיר להם שם הוי"ה בשלמות וכל התורה נהיית כולה בשלמות.

וזה בי' מאמר מרן אדמו"ר בב"א זי"ע, דברוב השנים קורין בתורה פר' במדבר קודם קבה"ת, היות שענינה כללות מספר בני ישראל, ורק ע"י כללות ישראל ניתן לקיים את כל התורה, ואילו יחיד הרי

פרשת במדבר עוסקת כולה בענין מספר בני ישראל, כמה מונה כל שבט וכמה מונה כלל ישראל כולו. ויש להבין מה נוגע לנו מספרם של בני ישראל, שהרי אנו מאמינים שהתורה הק' היא תורת חיים נצחית, ומה הנצחיות במנין בני ישראל. עוד יש להבין מד"כ שאו את ראש כל עדת בני ישראל, מדוע לא כתיב שאו את מספר כל עדת בני ישראל, וכן בכל מקום נקרא מנין בני ישראל בל' נשיאת ראש, וכדכתיב בפר' תשא, כי תשא את ראש בני ישראל, וצ"ב מדוע לא כתיב כי תספור. גם יש לבאר הענין מה שהלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל.

והבי' בזה, ע"פ מד"א שיש ששים רבוא אותיות בתורה, וכן בכלל ישראל יש ששים רבוא נשמות, וכל אות בתורה היא כנגד נשמת יהודי. ועוד בזה דשם הוי"ה ב"ה הוא אחד, ויש בו ד' אותיות השם, ויש י"ב צרופי שם הוי"ה, וביסוה"ע (ח"ד פ"א, ג) איתא בשם האר"י הק', אשר בשם הוי"ה ב"ה יש בו ששים רבוא צירופים בסוד חליפות הא"ב וג'מטריא. והנה ד' אותיות השם הם כנגד ארבעה דגלי ישראל, והי"ב צירופי שם הוי"ה הם כנגד י"ב השבטים, והששים רבוא צירופים הם כנגד ששים רבוא נשמות ישראל. ולאור זה בכללות ישראל מאירים התורה ושם הוי"ה ב"ה, שלכל נשמת יהודי מאיר האות שלו בתורה והצירוף שלו בשם הוי"ה. וכתב שם עוד ביסוה"ע שכדי שיושלם האדם צריך

אינו יכול לקיים את כל התורה, דיש מצוות השייכות לזה ויש לזה, ורק בהתאחדות הכלל ישראל ניתן לקיים את כל התורה. ולכך קודם קבלת התורה כתיב ויחן שם ישראל ודרשו חז"ל ע"ז כאיש אחד בלב אחד, שרק עי"ז שנתאחד כלל ישראל יכולים היו לקבל את התורה. ולכן ואהבת לרעך כמוך הוא כלל גדול בתורה. וע"כ קורים בתורה פר' במדבר קודם קבה"ת, שענין פרשה זו הוא מה שכלל ישראל מתאחד יחד, ובאו כולם בברית יחד נעשה ונשמע אמרו כאחד. וזה מד"א במדרש (בר"ר ע, ט) עה"פ ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן, שאילו היו ישראל חסרים עוד אחד לא היו מקבלים את התורה. כיון שהס' רבוא נשמות של כלל ישראל הם כנגד ס' רבוא אותיות התורה, ואם חסר אחד הרי חסר אות בתורה, ע"כ היו צריכים שימנו ששים רבוא בשלימות.

ומה שהלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל, כי קדושת הלויים היא קדושה גבוהה יותר, שהם בבחי' החלק שבין האותיות, וכדאיתא בספה"ק (עיין קדושת לוי ליקוטים) שהחלק שבין האותיות קדושתו גבוהה יותר מקדושת האותיות, וע"כ לא התפקדו הלויים בתוך בני ישראל, שאינם בבחי' אותיות ואין יכולים להשלים מנין האותיות בתורה.

וע"פ האמור י"ל מד"א בזמירות שבת, יום קדוש הוא מבואו ועד צאתו כל זרע יעקב יכבדוהו כדבר המלך ודתו לנוח בו ולשמוח בתענוג אכול ושתו כל עדת ישראל יעשו אותו. שפי' בזה מרן אדמו"ר בב"א זי"ע, זרע יעקב הם האנשים הפשוטים במדרגות הנמוכות בחי' עקב, הם יכבדוהו כדבר המלך ודתו, דבר המלך זהו תורה ודתו זה מצוות, היינו שהם מכבדים את השבת ע"י תורה ומצוות. אבל לנוח בו ולשמוח בתענוג אכול ושתו, לכבד

את השבת ולעשות נח"ר להשי"ת גם ע"י אכול ושתו, זהו רק כל עדת ישראל יעשו אותו, עד"ת אותיות דע"ת וישראל אותיות ל"י רא"ש, היינו רק אלו שהם במדרגה גבוהה יכולים לכבד את השבת ע"י אכול ושתו, ולהעלות זאת גבוה יותר מדבר המלך ודתו. ועל פי דברינו י"ל הפי', שכל זרע יעקב היינו היחידים, הם מכבדים את השבת רק כדבר המלך ודתו ע"י תורה ועבודה, אבל למדרגות העילאיות של ש"ק צריך שיהיה כל עדת ישראל יעשו אותו, שאותם אין היחיד מסוגל להשיג. וכפי' רבוה"ק על כנסת ישראל יהיה בן זוגך, שהתכנסות יהודים יחד זהו הבן זוג של ש"ק, שע"ז יכולים הם להגיע למדרגות העילאיות של ש"ק. וזהו לנוח בו ולשמוח בתענוג אכול ושתו כל עדת ישראל יעשו אותו, שלהגיע למדרגה העילאית של ש"ק, בחי' העבדות של אז תתענג על ה', להעלות בקדושה את כל התענוגים של ש"ק שיהיו בבחי' קדש קדשים, זהו רק כל עדת ישראל יעשו אותו, עי"ז שיהודים מאוחדים יחד בבחי' ויחן שם ישראל בלב אחד כאיש אחד, הריהם יכולים לכבד את השבת ע"י אכול ושתו, מכח כללות ישראל. וכמאמר מרן הק' מקוברין זי"ע קודש היא לכם שבת המלכה, בש"ק אפילו עניני לכם הם ג"כ קודש, ויש להוסיף עוד, לכם לשון רבים, היינו כאשר הכלל מאוחדים ומקושרים יחדיו אז אפי' עניני לכם הם בקדושה.

והיות שבכל שנה ושנה מתחדשים ההארות של קבה"ת, צריכים בכל שנה את ההכנה לקבלת התורה ע"י האחדות של ויחן שם ישראל בלב אחד כאיש אחד, וע"י הקריאה בפ' זו ממשיכים זאת, בבחי' ובאו כולם בברית יחד נעשה ונשמע אמרו כאחד, בכדי להגיע לנעשה ונשמע אמרו כאחד צריך ובאו כולם בברית יחד, והעבודה בש"ק הזאת להמשיך בחינה זו.

במספר שמות

מדוע במנין זה כתיב במספר שמות, ואילו במנין באי הארץ בפר' פנחס כתיב רק לבית אבותם ולא

שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם לבית אבותם במספר שמות. הנה המפרשים דקדקו